

# "Det krävs ödmjukhet för att lyda"

Förödmjuka ingen när du måste  
fatta beslut: var finkänslig;  
respektera den underlydandes  
förnuft och vilja. (Smedjan, nr.  
727)

15 december

Många gånger talar han till oss  
genom andra människor, och det kan  
hända att åsynen av dessa personers  
brister, eller tvivlet om huruvida de  
är väl insatta i problemet eller har

förstått alla dess aspekter, kan framstå som en uppmaning att inte lyda.

Allt detta kan ha en gudomlig mening, för Gud ålägger oss inte att lyda blint, utan att lyda intelligent, och vi måste känna ansvar för att hjälpa andra med vårt förstånds ljus. Men låt oss vara uppriktiga med oss själva: låt oss granska, i varje enskilt fall, om vårt handlande motiveras av kärleken till sanningen eller av egoism och av att vi håller fast vid vårt eget omdöme. När våra idéer skiljer oss från våra medmänniskor, när de får oss att bryta gemenskapen, enheten med våra bröder, är det ett tydligt tecken på att vi inte handlar enligt Guds anda.

Låt oss inte glömma – jag upprepar – att det krävs ödmjukhet för att lyda. Låt oss återigen se på Kristi exempel. Jesus lyder och han lyder Josef och Maria. Gud har kommit till världen

för att lyda och för att lyda skapade varelser. De är två fullkomliga människor: den heliga Maria, vår moder, endast Gud är större än hon. Och den kyske Josef. Men de är skapade varelser. Och Jesus, som är Gud, lydde dem. Vi måste älska Gud för att därigenom älska hans vilja och önska besvara hans uppmaningar som når oss genom plikterna i vårt vardagsliv: i de skyldigheter som hör till vårt stånd, i vårt yrke, vårt arbete, vår familj eller vårt sociala umgänge, i vårt eget eller andra människors lidande, i vänskapen eller i strävan efter att göra vad som är gott och rättvist. (När Kristus går förbi, nr. 17)